

ПРО ШВИДКІСТЬ І ОСІННЄ ЛИСТЯ

Земля обертається зі швидкістю 460 м/с.

Сонячні промені поширюються зі швидкістю 300 000 000 м/с.

Електрони рухаються зі швидкістю від кількох мм/с до кількох см/с.

Осінь лістя опадає зі швидкістю смутку, що м'яко й ніжно огортає, мов тонкий тумановий серпанок.

Літосферні плити переміщуються зі швидкістю 5–100 мм/рік.

Гори ростуть зі швидкістю 0,6–10 мм/рік

Цунамі у відкритому океані мчить зі швидкістю 700–850 км/год.

Осінь лістя падає зі швидкістю спогаду про щастя, що поступово все сильніше й сильніше тьмяніє і зрештою зовсім стирається з пам'яті.

Руда такса жене гоном через парк: вона чи то вчула, чи то їй здалося, що під опалим листям метушиться миша.

Чорна мураха поволі тягне до мурашника велику білу піщину, котру вона знайшла під

зів'ялим листком, і котра їй конче потрібна саме цього року.

Голуб то літає над площею, якою вітер перекочує зім'яті оголошення про літній відпочинок, то спускається на землю, вибирає затишну місцинку і, заплющуючи очі, починає дрімати.

Осіньне листя падає зі швидкістю болю, що спершу пік розпеченим залізом, а потім вистиг і вже майже починає холодити.

Ніхто не загадує бажань, коли з дерев зривається осіньне листя: воно – не зірки і навіть не шматочки метеоритів.

Ніхто не вигукує “Еврика!”, коли осіньне листя торкається землі: воно – не яблука.

Ніхто не хоче зупинити мить, коли осіньне листя кружляє в повітрі: воно – не юні квіти, які закоханий приніс своїй нареченій.

Зате осіньне листя залюбки зображають на рекламі, що закликає поспішати на сезонний розпродаж за зниженими цінами: воно яскраво-привабливе й асоціюється з падінням.

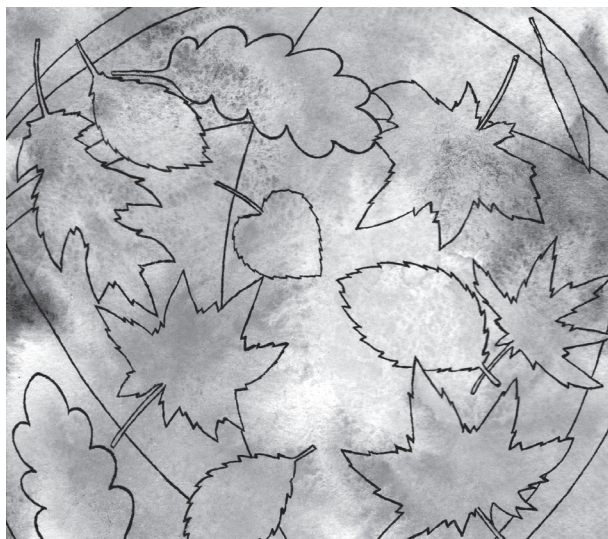
Але осіньне листя не тільки падає. Інколи, спіймавши потрібний повітряний потік, воно піднімається вгору, дивуючи горобців, павучків і людей, яким випадає подивитися в цей момент у вікно. Ще воно шаманить, танцюючи попід деревами та на рогах вулиць свої химерні кругові танки і шарудячи-шепочучи замовляння – не дивуйтеся, хіба ви не знали, що без його чаклунства ніколи не настала б знову весна.

А ще осіньне листя з цікавістю спостерігає за тим, з якою швидкістю рухаємося ми. Чи задумливо йдемо пішки, чи шалено мчимо потужною автівкою, чи переганяємо звук на супершвидкісному авіалайнері; чи, розлюбивши, намагаємося якнайскоріше викинути із серця бурхливе колись почуття, чи неквапливо перебираємо в душі все найцінніше, прагнучи полюбити знову.

Часом осіньне листя наздоганяє нас, інколи випереджує, інколи йому набридає за нами гнатися, і воно залітає на веранду чи між віконні рами і затихає...

Наші шляхи перетинаються регулярно й часто, але ми дивимося на опале листя згори вниз: у системі наших цінностей нам важливо встигнути вчасно в заплановану точку з визначеною метою і не важливо, що інколи в наших мандрівках нас супроводжує осіньне листя.

Наш світ тримається на швидкостях двох типів: тих, що є константами, і тих, що можуть варіюватися і змінюватися. *Осіньне листя падає з таємничою швидкістю, що є сталою з точки відліку Вічності:* воно знову і знову о призначеній порі зривається з дерев, не зва-

жаючи на те, наскільки за цей рік збільшилася швидкість Інтернету чи як швидко змогли розігнати елементарні частинки в колайдері, – *і змінною з точки відліку окремого Людського Життя:* воно то сиплеться швидким дощем, то, не поспішаючи, кружляє, встигаючи облетіти півкварталу, перш ніж пригорнеться до припишких трав чи вдариться об вихолоду бруківку..

Якби, користуючись теорією Ейнштейна, ми могли пристати на вічну швидкість осіньного листя, перед нами зовсім в іншому образі постало б наше життя. Воно б замерехтіло-замелькотіло, і ми б силувалися збагнути: що то за яскраві цятки, котрі так прудко кудись поспішають і так хутко гаснуть.

І так поспостерігавши за швидкоплином нашого життя з точки зору осіньного листя, ми б, дивлячись у дзеркало заднього виду, більше ніколи не думали, що опале листя не встигає за нами і відстає, трохи пролетівши нам услід, зупиняється і зітхає на узбіччі; ми б зрозуміли, що на Справжній Дорозі немає значення, хто з якою швидкістю рухається, важливо лише, кого ми вибираємо собі в Попутники.